

מ"ת 38179/08/19 - מדינת ישראל נגד תיימור עטילה (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 38179-08-19 מדינת ישראל נ' עטילה(עציר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	תימור עטילה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד סאלח עבאס

החלטה

1. בקשת מעצר עד תום ההליכים.

2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של חבלה בכוונה מחמירה ותקיפה סתם.

העובדות עפ"י כתב האישום -

3. בין המשיב לבין חסן שירה (להלן: "המתלון"), היכרות מוקדמת.

4. ביום 13.8.19 בשעה 00:01 לערך סיים המשיב לאכול במסעדת "סודוך" הסמוכה למועצה המקומית בית ג'ן, ונכנס לרכבו מסוג פולקסווגן שחנה על הכביש בסמוך למסעדה.

5. בסמוך לאמור, המתלון ואחיינו עמיר ברכאת (להלן: "עמיר"), הגיעו לכביש עם רכבו של המתלון מסוג ביואיק.

6. המתלון הבחין כי רכבו של המשיב חוסם את התנועה, יצא מרכבו והלך לעבר המשיב לבקש שיזיז את הרכב. המתלון נכנס לרכבו של המשיב וישב בצד הסמוך לנהג. לאחר דין ודברים בין השניים, יצא המתלון מהרכב ועמד בסמוך לו, על הכביש.

7. לאחר ששמע צעקות בין המשיב למתלון, יצא עמיר מרכבו של המתלון ועמד על הכביש סמוך למתלון.

8. סמוך לשעה 00:03, יצא המשיב מרכבו כשבידו השמאלית תרסיס פלפל ובידו הימנית חפץ הנראה כסכין או דוקרן. המשיב ריסס לעבר המתלונן ועמיר גז פלפל, ואז דקר את המתלונן 6 פעמים בפלג גופו העליון.

9. מהלך האירוע נגרם למשיב חתך בידו השמאלית.

10. משהבחין עמיר כי המשיב תוקף את המתלונן, נכנס למסעדה, נטל סכין וחזר למקום האירוע לאחר שהמתלונן התמוטט על הקרקע.

11. טענת המשיב היא לכרסום (ככל הנראה הכוונה לחולשה בעוצמה) בראיות, לאור סתירות בהודעות המתלונן ועמיר, ואכיפה בררנית, משהמתלונן תקף את המשיב ולא הועמד לדין.

טענות המבקשת -

12. מצלמות אבטחה מתעדות את המשיב יוצא מרכבו, מרסס בגז את המתלונן ועמיר ואז קופץ על המתלונן ועושה בידיו תנועות דקירה.

13. הודעות המתלונן ועמיר, שגם זיהו עצמם בסרטוני האבטחה.

14. הודעת סלמאן קבלאן ששהה במועצה עת שמע צעקות, רץ לכיוון ההתקהלות ותפס את המתלונן כשנפל ארצה. מסר שהמתלונן צעק לעבר המשיב "דקרת אותי יא בן זונה".

15. גרסת המשיב כי ריסס את המתלונן ועמיר בגז מאחר ואיימו עליו בסכנים ונחתך בידו על ידם, אינה מתיישבת עם חומרי החקירה.

טענות המשיב -

16. אין חולק כי המשיב התיז גז פלפל על המתלונן ועמיר. אולם, אליבא המשיב הדבר נעשה לצורך הגנה עצמית והגנה על אחיו, משהמתלונן ועמיר היו שתויים מועד האירוע ואחזו בסכנים.

17. גרסת המשיב - המתלונן נכנס לרכבו של המשיב כשסכין בידו ותקף את המשיב באגרופים, שגם נדקר בידו; אחיו של המשיב רץ לכיוון המקום והחל להתווכח עם המתלונן שיצא מרכבו של המשיב; בשלב זה עמיר נכנס למסעדה ונטל סכין; המתלונן יצא מרכבו והתיז גז פלפל על המתלונן ועמיר לצורך הגנה

עצמית.

17. המשיב טען לאכיפה בררנית, משהותקף והמתלון לא הועמד לדין.

18. קיימות סתירות בהודעות המתלון ועמיר.

ראיות לכאורה -

19. לאחר שקראתי הודעות העדים והמעורבים באירוע וצפיתי בסרטוני האבטחה, הגעתי לכלל מסקנה כי גרסת המשיב אינה מתיישבת עם חומר החקירה, וקיימות ראיות לכאורה להוכחת האישום; אין כרסום ראייתי כנטען על ידו, וגם אם למתלונים חלק מהותי לכאורה בהתפתחות האירוע, אין בכך הגנה ואפרט -

א. **ראשית**, סתירות בגרסאות המשיב מטילות ספק בדבריו. כך למשל, בחקירתו הראשונה (13.8.19) טען כי ראה את המתלון מחזיק סכין בידו רק לאחר שיצא מרכבו, ונדקר בידו כשיצא מהרכב עת הותקף ע"י המתלון ועמיר, ולכן התיז לכיוונם גז פלפל. בחקירה שנייה, יום למחרת, טען המשיב כי ראה את המתלון אחוז בסכין כשהיה ברכבו ומחוצה לו, ולא זוכר מתי נדקר בידו, אולם חושב שברכב.

בחקירה שלישית, מיום 16.8, טען המשיב כי זוכר שהמתלון החזיק משהו בידו, אולם לא זוכר מה בדיוק, וכשבא לתקוף אותו ריסס גז פלפל. כשראה את עמיר מחזיק סכין גדולה ומתכוון לדקור אותו ריסס בפעם השנייה גז פלפל. נדקר בידו מאחד מהם (המתלון או עמיר), חושב שמהמתלון.

בדיון טען המשיב כי המתלון אחז סכין כשנכנס לרכבו, תקף אותו באגרופים, ונדקר בידו. הוא התיז גז פלפל לעבר המתלון ועמיר שאחז גם הוא סכין גדולה, לצורך הגנה עצמית והגנה על אחיו שהתווכח עם המתלון מחוץ לרכבו.

ב. **שנית**, גרסת המשיב להשתלשלות האירועים כמו גם להגנה עצמית לכאורה (מדומה) אינה מתיישבת עם סרטוני האבטחה. אדגיש, כי כלל המעורבים באירוע זיהו עצמם והאחרים בסרטונים.

המשיב כאמור טען כי התיז גז פלפל לעבר המתלון ועמיר לצורך הגנה עצמית והגנה על אחיו, שהתווכח עם המתלון, משהם היו שתויים ואחזו בסכינים.

(מזכר של רס"מ גרבאוי מיום 17.8.19 על פיו יש פער של דקה אחת אחורה בין מצלמת

אבטחה מהמסעדה לזמן אמת, ופער של 57 דק אחורה בין מצלמת האבטחה מהמועצה לזמן אמת.)

בסרטוני האבטחה נראה המשיב יוצא מהמסעדה בשעה 00:02:38 זמן אמת
(ch01_20190813000108); בשעה 00:02 רואים את המתלון יוצא מרכבו, פותח את דלת
הנוסע ליד הנהג ברכבו של המשיב ונכנס לרכב. מיד לאחר מכן, נראה המתלון עט לעבר
המשיב, או אז (בשעה 23:06 זמן מצלמה, 00:03 זמן אמת) נראה גבר עם מכנס שחור רץ
לעבר רכבו של המשיב (ככל הנראה ראד עטילה, אחיו של המשיב שזיהה עצמו בסרטון).

בשלב זה גם רואים את עמיר חבוש בכובע (שזוהה על ידו וע"י המעורבים באירוע) יוצא מרכבו של
המתלון והולך לכיוון רכבו של המשיב.

בשעה 23:06:16 (00:03:16) נראה מי שזוהה כעמיר מרחיק את המתלון מרכבו של המשיב וראד
הולך לעבר המשיב, שעדיין ישוב ברכבו.

בשעה 23:06:34 נראה המשיב יוצא מרכבו כאשר אחיו ראד לידו, 23:06:37 נראה המשיב מתיז גז
לעבר המתלון ועמיר (ראד נמצא מאחור ליד רכבו של המשיב), ובשעה 23:06:41 (00:03:41 זמן
אמת) **נראה המשיב מבצע תנועות דקירה בצדו השמאלי של המתלון.**

בסרטון אבטחה של המסעדה נראה עמיר בשעה 00:04:30 זמן מצלמה, 00:05:30 זמן אמת, נכנס
למסעדה בריצה נוטל סכין גדולה עם ידית בצבע שחור ואדום ורץ החוצה
(ch01_20190813000428)

היינו, בשלב בו יצא המשיב מרכבו, עמיר הרחיק את המתלון מרכב המשיב, וראד - אחיו של המשיב,
היה לידו.

יתרה מכך, מהאמור עולה כי עמיר נטל את הסכין מהמסעדה **לאחר** שהמשיב, דקר לכאורה את
המתלון.

ג. **שלישית, קיים קושי לקבל טענת המשיב להגנה עצמית או הגנה על אחיו גם לאור העובדה כי**
המשיב יכול היה להישאר ברכבו, או שדי היה בהתזת גז פלפל על מנת לנטרל המתלון או
עמיר, ככל שאכן אחזו בסכינים והיוו סכנה כלשהי כטענת המשיב.

זאת ועוד, כמות הדקירות (6) שוללת אף היא תחולת הגנה עצמית. מקל וחומר כאשר שתיים מהן היו
בעכוזו של המתלון, מה שיכול להעיד כי כבר נפל או ניסה להימלט.

טענת המשיב כי ייתכן והמתלון נדקר לאחר שדחף אותו לעברו של עמיר שהחזיק סכין בידו, אף היא
אינה עולה בקנה אחד עם ההגיון הישר, וגם לא לאור סרטוני האבטחה בהם נצפה עמיר נוטל סכין
לאחר אירוע הדקירה.

יחד עם זאת, משהמשיב לא הודה בביצוע הדקירות, אין מקום לדיון בטענות הגנה.

ד. **רביעית**, הודעת סלמאן קבלאן מיום 13.8.19, על פיה שמע צעקות ורץ לכיוון ההתקהלות, ראה את המשיב מתיז גז לכיוון המתלונן, ואז המתלונן נהדף לכיוונו והוא תפס אותו. שמע את המתלונן צועק "דקרת אותי יא בן זונה".

אמנם, סלמאן לא ידע לומר בוודאות כי הדברים נאמרו לכיוונו של המשיב, אולם משאין חולק לקיום קטטה בין המשיב למתלונן אותו מועד, ואף אם אקבל טענת המשיב כי יצא מרכבו על מנת להגן על עצמו או על אחיו, סופו של יום המתלונן נדקר 6 פעמים, וההסבר ההגיוני המסתבר הוא כי המשיב הוא שדקרו.

ה. **חמישית**, הודעת ראד עטילה, אחיו של המשיב, להשתלשלות האירועים עומדת אף היא בסתירה לסרטוני האבטחה. אליבא ראד, לאחר שהמתלונן יצא מרכבו של המשיב, הוא הוציא משהו מדלת הנהג וחזר לכיוון המשיב, אז ריסס לעברו המשיב גז פלפל. עוד טען, כי עמיר ירד מרכבו של המתלונן ורץ לכיוון המשיב לתקוף אותו, ראד ניסה לעצור אותו ללא הצלחה, אז רץ עמיר למסעדה נטל סכין וחזר לכיוון הקטטה עם יד מורמת והמשיב התיז לעברו גז פלפל.

בסרטוני האבטחה נראה עמיר מרחיק את המתלונן מרכבו של המשיב, בעוד ראד הולך לכיוון המשיב שעדיין ישב ברכבו. בשלב זה, כאשר ראד לידו, ועמיר והמתלונן התרחקו מרכבו, יצא המשיב מהרכב, התיז גז פלפל לעבר עמיר והמתלונן ואז נראה עושה תנועות דקירה לעבר המתלונן מספר פעמים תוך שהוא ממשיך ללכת אחריו.

20. מהמקובץ לעיל עולה קיומה של תשתית ראייתית לכאורית לביצוע העבירות המיוחסות למשיב. שוכנעתי לאחר עיון בחומר הראיות, כי לא הורם הנטל להוכיח "כרסום" בתשתית הראייתית (טענות ההגנה ולא כרסום כמשמעו בבקשה לעיון חוזר) שיש בה כדי להפחית מעוצמתה.

21. אשר לטענת השוויון- מדובר בשלב מקדמי ביותר ולא ברור מהו היקף הראיות שנאסף ביחס למתלוננים; אין חולק כי חומרת הפגיעה ביחס אליהם מהווה שינוי משמעותי; זאת ועוד- "עיקרון השוויון בין נאשמים אינו עיקרון-על (עניין רן, פסקה 3), וככלל לא יהיה בידו כדי להכריע את הכף במקרים שבהם קיימת דרגת מסוכנות גבוהה (בש"פ 7148/12 כנאנה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (14.10.2012)). עם זאת, המדובר בנתון שראוי להישקל, כאשר על המשקל להיקבע בהתאם לנסיבות העניין ו"לא הרי המשקל שינתן לעקרון השוויון (למשל) בעבירות כלכליות, כמשקל שינתן לו בעבירות של אלימות" (עניין רפיב, פסקה 20). [בש"פ 3543/15 מ.י. נ' חיים כהן (8.6.2015)]

22. כלל הוא כי קיומן של ראיות לכאורה, בעבירות שנעשו תוך שימוש בנשק קר או חם, מקימות עילת

מעצר על פי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים").

ראו:

בש"פ 5046/05 **בהא קאסם ואח' נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 23.6.05);

בש"פ 6802/07 **אברהים כליל נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 27.8.07);

בש"פ 4135/08 **דראושה נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 18.5.08);

בש"פ 75/17 **מדינת ישראל נ' סמי נאסר** (3.1.2017);

בש"פ 2584/19 **חמזה עבאסי נ' מדינת ישראל** (30/04/19).

בשפ 4786/15 **ויליאם סליביא נ' מדינת ישראל** (16.7.2015): "ככלל, הנטייה בעבירות של שימוש בסכין, במיוחד מקום בו נגרמה חבלה חמורה עקב כך, היא להורות על מעצר עד תום ההליכים".

23. עם זאת בנסיבות מקרה דנן- עסקינן במשיב בעל אורח חיים נורמטיבי לכאורה, ללא עבר פלילי; בנסיבות אלו, סבורני כי ראוי לשקול חלופה, על מנת לבחון מאפייני המשיב, ובין היתר ע"י הפניית המשיב לתסקיר שירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ה אב תשע"ט, 26 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.